

Vlaams
Parlement

stuk **1600** (2011-2012) – Nr. 1
ingediend op 8 mei 2012 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen
over de binnenwateren

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	7
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	13
Advies van de Mobiliteitsraad van Vlaanderen	17
Advies van de Vlaamse Havencommissie	21
Advies van de Raad van State	31
Ontwerp van decreet	41

MEMORIE VAN TOELICHTING

1. Algemene toelichting*Richtlijn 2008/68/EG*

Op 30 september 2008 werd de richtlijn 2008/68/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 september 2008 betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over land in het Europees Publicatieblad gepubliceerd.

De richtlijn biedt een kader voor de internationale regels inzake het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg, het spoor en de binnenwateren. Deze richtlijn beoogt één gemeenschappelijke regeling tot stand te brengen die van toepassing is op alle aspecten van het vervoer van gevaarlijke goederen binnen de Europese Unie. Inhoudelijk staan in de richtlijn geen bepalingen maar wordt er verwezen naar de Europese overeenkomst betreffende het internationaal vervoer van gevaarlijke goederen over de weg (ADR), het reglement betreffende het internationaal vervoer van gevaarlijke goederen per spoor (RID) en de Europese overeenkomst inzake het internationale vervoer van gevaarlijke goederen over de binnenwateren (ADN).

Deze internationale overeenkomsten worden tweejaarlijks geactualiseerd. Deze richtlijn voert de versies zoals ze van toepassing zijn vanaf 1 januari 2009 in. Terwijl het in deze materie voor weg- en spoorvervoer een actualisering betreft van de versies 2007, dient te worden opgemerkt dat tot dusver geen verplichtingen bestonden in het kader van het vervoer van gevaarlijke goederen over de binnenwateren. Dit is een nieuw element in het Europees instrumentarium.

Richtlijn 2010/61/EG

Op 3 september 2010 werd de richtlijn 2010/61/EG van de Commissie van 2 september 2010 tot eerste aanpassing van de bijlagen bij richtlijn 2008/68/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 september 2008 betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over land aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang in het Europees Publicatieblad gepubliceerd.

De richtlijn voorziet in de vervanging van de bijlagen waaronder ADN 2009 door de tweejaarlijkse actualisatie zoals ADN 2011.

Niet specifiek omgezette richtlijnbeoordelingen

Dit decreet beoogt alleen een regeling van de Vlaamse bevoegdheden betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over de binnenwateren. De bepalingen van de richtlijn die betrekking hebben op het weg- en spoorvervoer worden bijgevolg niet omgezet in dit decreet.

Het decreet

Het voorliggende ontwerp van decreet betreft de omzetting van de richtlijn 2008/68/EG, welk verder wordt uitgewerkt in een uitvoeringsbesluit. Hierna volgt de artikelsgewijze bespreking van het decreet, waarbij er, waar nodig, wordt verwezen naar de bepalingen van het ontwerp van besluit bij het decreet.

2. Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen verdere uitleg.

Artikel 2

In artikel 2 wordt aangehaald dat het decreet de omzetting van de richtlijnen 2008/68/EG en 2010/61/EG regelt binnen de gewestaangelegenheden, zoals vermeld in artikel 1. Er wordt ook de federale regelgeving aangehaald die eveneens instaat voor de omzetting van de richtlijn 2008/68/EG.

Artikel 3

De definities zijn opgenomen in artikel 3 van het decreet. Er kan een onderscheid gemaakt worden tussen de definities die werden opgenomen op basis van de richtlijn en de definities die bijkomend werden opgenomen, op basis van de bepalingen van het decreet. De definitie van ‘vaartuig’ (2°) werd ontleend aan de richtlijn. De volgende definitie werd toegevoegd: ‘binnenwateren’ (1°). In de definitie van ‘binnenwateren’ (1°) wordt verwezen naar de basislijn zoals bedoeld door het Zeerechtverdrag.

Artikel 4

Het eerste lid van artikel 4 stelt het toepassingsgebied van het decreet vast. Het decreet is van toepassing op het vervoer van gevaarlijke stoffen over de binnenwateren en de hierbij horende laad- en losoperaties of overslag. Eveneens inbegrepen is dit decreet van toepassing gedurende het oponthoud tijdens het vervoer.

Uitgesloten van het toepassingsgebied van dit decreet zijn de voer- en vaartuigen van de strijdkrachten, de zeeschepen die vervoeren over de maritieme waterwegen die deel uitmaken van de binnenwateren, de veerboten en vervoer dat gebeurt binnen de begrenzing van een afgesloten gebied. Dit artikel is rechtstreeks ontleend aan de richtlijn (artikel 1, §1). Onder vervoer binnen de begrenzing van een afgesloten gebied wordt verstaan intern vervoer op niet-openbare binnenwateren. Concreet worden hiermee meren, vijvers, ontginningsputten en groeves bedoeld. Met deze verduidelijking komen we tegemoet aan het advies van de Vlaamse Havencommissie (VHC).

Artikel 5

Dit artikel bepaalt dat de Vlaamse Regering de nadere regels op het gebied van het vervoer van gevaarlijke stoffen over de binnenwateren kan vaststellen. Dit is noodzakelijk aangezien de regelgeving snel evolueert in samenhang met de technologie. De nadere regels die de Vlaamse Regering kan vaststellen zijn op vlak van toegang tot de infrastructuur, de uitrusting en infrastructuur aan de wal, de scheepsmeldingen, het laden, lossen, behandelen en de tijdelijke opslag van de lading en ten slotte nog het ontgassen van schepen. Het betreft immers het verwijderen van een afvalstof of het lossen van restlading naar gelang de situatie. Dit artikel komt tegemoet aan de algemene opmerking van de Raad van State dat duidelijk bepaald moet worden op welke domeinen de Vlaamse Regering kan optreden. Een verdere verduidelijking zou dit artikel te ver in de details doen gaan en afbreuk doen aan de leesbaarheid en rechtszekerheid. Daarentegen werd de grondreden van de Raad van State voor een betere aflijning aangepakt door het schrappen van twee artikelen (artikelen 3 en 4 van de richtlijn 2008/68/EG). Hiermee komt men ook tegemoet aan de opmerking van de Raad van State betreffende de inhoudsloosheid en verwarringstichtend karakter ervan. De Vlaamse overheid vangt dit nu binnen het huidige artikel 5 op.

Artikel 6

Dit artikel is ontleend aan de richtlijn, meer bepaald artikel 6, §2 en §3. Het regelt de afwijkingen die toegelaten zijn in het kader van de richtlijn. Derhalve zijn het afwijkingen op artikel 5 van het decreet. In het tweede lid werd de definitie van bevoegde autoriteit opgenomen aangezien deze slechts eenmalig in het ontwerp van decreet voorkomt. Deze regeling is opgenomen om tegemoet te komen aan nieuwe technologische ontwikkelingen, het vervoer van nieuwe chemische stoffen en onvoorziene situaties op het terrein in de tussenperiodes van de internationale tweejaarlijkse actualisatie van deze regelgeving. Het artikel legt ook het algemeen principe vast dat afwijkingen alleen mogelijk zijn mits een vergelijkbaar veiligheidsniveau bereikt is.

Artikel 7

Dit artikel regelt de sancties die verbonden zijn aan inbreuken die vastgesteld kunnen worden in het kader van de handhaving op het decreet en uitvoeringsbesluiten. De sancties hebben betrekking op de in uitvoering van dit decreet genomen besluiten en op de overtreding van de voorwaarden die verbonden zijn aan de individuele toestemming bepaald in artikel 6 van het decreet. Het advies van de Raad van State wees ook op een overbodigheid van een bepaald lid in dit artikel. Hieraan werd gevolg gegeven.

Artikel 8

Dit artikel regelt het toezicht en handhaving op het decreet en uitvoeringsbesluiten. Hiertoe mogen de hiertoe aangewezen ambtenaren de opgesomde daden stellen. Het begrip lokalen betreft hier de lokalen en installaties in de onmiddellijke omgeving van de laad- en losplaats, aan of op de steigers gebruikt voor de laad- en losoperaties of bescherming van het aanwezige personeel. In geen geval worden hier klassieke woningen mee bedoeld. Hiermee komt de tekst tegemoet aan een bezorgdheid van de Raad van State.

Artikel 9

Wanneer een inbreuk op het decreet of zijn uitvoeringsbepalingen wordt vastgesteld, kunnen de met toezicht belaste personen volgende bewarende maatregelen nemen. Het begrip haven dient in dit artikel in zijn meest ruime zin te worden verstaan.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken,

Hilde CREVITS

VOORONTWERP VAN DECREET

**Voorontwerp van decreet betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen
over de binnenwateren**

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken;
Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken, is ermee belast, in de naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Dit decreet voorziet in de gedeeltelijke omzetting, met betrekking tot het vervoer van gevaarlijke goederen over de binnenwateren, van richtlijn 2008/68/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 september 2008 betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over land en de gedeeltelijke omzetting met betrekking tot het vervoer van gevaarlijke goederen over de binnenwateren van richtlijn 2010/61/EG van de Commissie van 2 september 2010 tot eerste aanpassing van de bijlagen bij Richtlijn 2008/68/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over land aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang, met behoud van de toepassing van de wet van 5 juni 1972 op de veiligheid van de vaartuigen en het koninklijk besluit van 31 juli 2009 betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over de binnenwateren.

Art.3. In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° binnenwateren : de openbare binnenwateren in het Vlaamse Gewest die voor de scheepvaart bestemd of gebruikt worden en die zich bevinden aan de landzijde van de basislijn;
- 2° vaartuig : elk binnenschip of zeeschip.

Art. 4. Dit decreet is van toepassing op het vervoer van gevaarlijke goederen over de binnenwateren, met inbegrip van de activiteiten met betrekking tot laden en lossen,

de overbrenging van of naar een andere vervoersmiddel en het noodzakelijke oponthoud tijdens het vervoer.

Dit decreet is niet van toepassing op het vervoer van gevaarlijke goederen:

- 1° door voertuigen, wagens, of vaartuigen die eigen dom zijn van of onder de verantwoordelijkheid vallen van de strijdkrachten;
- 2° door zeeschepen over de maritieme waterwegen die deel uitmaken van de binnenwateren;
- 3° door veerboten die uitsluitend een binnenwater of haven oversteken; of
- 4° dat volledig binnen de begrenzing van een afgesloten gebied plaatsvindt.

Art.5. Met behoud van toepassing van artikel 7 worden gevaarlijke goederen niet vervoerd over de binnenwateren als dat verboden is door dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Art 6. Het vervoer van gevaarlijke goederen over de binnenwateren tussen het Vlaamse Gewest en derde landen, zijnde staten die geen lid zijn van de Europees Economische Ruimte, wordt toegestaan als voldaan wordt aan dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, tenzij het anders is vermeld.

Art 7. De bevoegde autoriteit, zijnde de diensten van het Vlaamse Gewest die de Vlaamse Regering heeft belast met de uitvoering en handhaving van de bepalingen van dit decreet, kan als de veiligheid niet in het gevaar komt en in uitzonderlijke gevallen, individuele toestemming verlenen voor het vervoer van gevaarlijke goederen op een bepaald traject over de binnenwateren dat krachtens dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan verboden is of erin toestemmen dat het vervoer onder andere voorwaarden plaatsvindt dan de voorwaarden, vermeld in dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, op voorwaarde dat het vervoer duidelijk is gespecificeerd, van tijdelijke aard is en dat de gepaste maatregelen worden genomen om een vergelijkbaar veiligheidsniveau te bereiken.

Art. 8. De Vlaamse Regering legt nadere regels vast voor het vervoer van gevaarlijke stoffen over de binnenwateren inzake de toegang tot de infrastructuur, de uitrusting en infrastructuur aan de wal, het ontgassen van schepen, het laden, het lossen, de behandeling en de tijdelijk opslag van de lading en de scheepsmeldingen.

Art. 9.

De inbreuken op artikel 5, 6 en 7 van dit decreet of op de besluiten die genomen zijn ter uitvoering ervan worden, onverminderd een eventuele schadevergoeding, bestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met een geldboete van 50 tot 500 euro of met een van die straffen.

De bepalingen van het eerste boek van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en van artikel 85, zijn toepasselijk op de in het eerste lid bedoelde misdrijven.

Art. 10.

Onverminderd de bevoegdheden van de agenten en de officieren van gerechtelijke politie zijn de personen die daarvoor aangewezen zijn door de Vlaamse Regering belast met het toezicht op de naleving van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Ze zijn ervoor bevoegd om inbreuken op dit decreet en op de uitvoeringsbesluiten ervan vast te stellen bij proces-verbaal met bewijswaarde tot bewijs van het tegendeel. Een afschrift van het proces-verbaal wordt naar de overtreders gestuurd binnen een maand na de vaststelling van de inbreuk.

Ze kunnen in het kader van de uitoefening van hun opdracht:

- 1° lokalen, terreinen en vervoermiddelen betreden;
- 2° inlichtingen en kopieën vorderen door personen te ondervragen en het inzage krijgen in documenten en andere informatiedragers;
- 3° zich laten vergezellen door personen die daarvoor door hen zijn aangewezen op grond van hun deskundigheid;
- 4° de bijstand van de politie vorderen.

Men is verplicht aan de personen die belast zijn met het toezicht, binnen de door hen gestelde redelijke termijn alle medewerking te verlenen die ze redelijkerwijs kunnen vorderen bij de uitoefening van hun bevoegdheden.

Art. 11.

Na de vaststelling van een inbreuk op dit decreet of de uitvoeringsbepalingen ervan kunnen de personen die belast zijn met het toezicht, vermeld in artikel 10:

- 1° een vaartuig of ander tuig de toegang tot of het verblijf in de haven verbieden;
- 2° een vaartuig of ander tuig ophouden en naar een nabijgelegen plaats brengen of laten brengen;
- 3° een vaartuig of ander tuig verbieden af te varen ;
- 4° een vaartuig, ander tuig of gevaarlijke goederen ambtshalve verwijderen;
- 5° laad- en losverrichtingen laten stilleggen.

Art. 12. Dit decreet treedt in werking op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een termijn van tien dagen, die ingaat op de dag na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken,

Hilde CREVITS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Mevrouw Hilde CREVITS
Vlaams minister van Mobiliteit en
Openbare Werken
Koning Albert II-laan 20 bus 1

B-1000 Brussel

contactpersoon
Pieter Kerremans
pkerremans@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20110907_gevaarlijke_goederen_pkit

Brussel
7 september 2011

**Voorontwerp van decreet betreffende vervoer van gevaarlijke goederen
over de binnenwateren**

Mevrouw de minister,

U heeft de SERV om advies gevraagd inzake bovenvermelde aangelegenheid.

Op zijn bijeenkomst van 7 september 2011 heeft het dagelijks bestuur van de SERV beslist, onder voorbehoud van bekrachtiging door de raad, geen advies uit te brengen en de adviesvraag over te maken aan de Vlaamse Havencommissie.

Hoogachtend,

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Caroline Copers
voorzitter

Mevrouw Hilde Crevits
Vlaams minister van Mobiliteit
en Openbare Werken
Koning Albert II-laan 20 bus 1

1000 BRUSSEL

contactpersoon
Pieter Kerremans
pkerrmans@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20110914_GevaarlijkeGoederen_bekrADV

Brussel
14 september 2011

Advies over het voorontwerp van decreet betreffende vervoer van gevaarlijke goederen over de binnenwateren.

Mevrouw de Minister,

Op 7 september jl. werd u een antwoord onder voorbehoud over bovenvermelde adviesvraag overgemaakt.

Op zijn bijeenkomst van heden heeft de raad van de SERV dit antwoord bekrachtigd.

Met de meeste hoogachting,

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Caroline Copers
voorzitter

ADVIES VAN DE MOBILITEITSRAAD VAN VLAANDEREN

Mevrouw Hilde CREVITS
Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken
Konink Albert II-laan 20 - Ferrarisgebouw

1000 BRUSSEL

contactpersoon
Frank Van Thillo
fvthillo@serv.be

ons kenmerk
MORA_BR_20110914_gevaarlijke_goederen

Brussel
14 september 2011

Voorontwerp van decreet betreffende vervoer van gevaarlijke goederen over de binnenwateren

Mevrouw de minister

In uw brief van 17 augustus vroeg u het advies van de Sociaaleconomische Raad van Vlaanderen (SERV) over het voorontwerp van decreet betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over de binnenwateren. De SERV heeft deze adviesvraag overgemaakt aan de Mobiliteitsraad van Vlaanderen (MORA).

Het voorontwerp van decreet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van de Europese Richtlijnen 2008/68/EG en 2010/61/EG. De MORA formuleert geen opmerkingen over het voorliggende voorontwerp van decreet.

De Vlaamse Regering stelt in het voorontwerp van decreet dat zij over een aantal elementen nog verdere regels zal vastleggen onder meer over de toegang tot de infrastructuur. De Mobiliteitsraad van 13 september 2011 vraagt daarom om hem op de hoogte te houden van de verdere uitwerking van dit decreet, zodat een tijdige betrokkenheid van het middenveld verzekerd wordt.

Hopend u hiermee van dienst te zijn,

Met de meeste hoogachting

Daan Schalck
voorzitter

Mobiliteitsraad

Wetstraat 34-36 • 1040 Brussel • T +32 2 209 01 25 • F +32 2 217 70 08 • info@mobiliteitsraad.be • www.mobiliteitsraad.be

ADVIES VAN DE VLAAMSE HAVENCOMMISSIE

Advies

Over het voorontwerp van decreet over het
vervoer van gevaarlijke goederen over de
binnenwateren

Brussel, 19 september 2011.

Goedkeuring Vlaamse Havencommissie: 19 september 2011.

Advies

1. Inleiding

De Vlaamse Havencommissie heeft op 18 augustus 2011 een adviesvraag gekregen over het “Voorontwerp van decreet betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over de binnenwateren”.

Dit advies werd door de Vlaamse Havencommissie unaniem goedgekeurd op 19 september 2011. De Vlaamse Havencommissie is een adviesorgaan waarin de Vlaamse havenbesturen, de werknemers- en werkgeversorganisaties en de vervoermodi zijn vertegenwoordigd.

2. Artikelsgewijze opmerkingen

2.1. Artikel 4

Art. 4. “Dit decreet is van toepassing op het vervoer van gevaarlijke goederen over de binnenwateren, *met inbegrip van de activiteiten met betrekking tot laden en lossen, de overbrenging van of naar een andere vervoersmiddel en het noodzakelijke oponthoud tijdens het vervoer.*¹

Dit decreet is niet van toepassing op het vervoer van gevaarlijke goederen:

1° door voertuigen, wagens, of vaartuigen die eigen dom zijn van of onder de verantwoordelijkheid vallen van de strijdkrachten;

2° door zeeschepen over de maritieme waterwegen die deel uitmaken van de binnenwateren,

3° door veerboten die uitsluitend een binnenwater of haven oversteken; of

4° *dat volledig binnen de begrenzing van een afgesloten gebied plaatsvindt*”

Bemerkingen Vlaamse Havencommissie

- Dit artikel stelt dat naast het transport zelf ook het laden, lossen en tijdelijk opent-houd in het transport onderwerp uitmaakt van het decreet. Echter staan het tijdelijk verblijf en het behandelen van gevaarlijke goederen in de haven centraal in de ha-vencodex. Als deze bevoegdheden worden gegeven aan een andere Vlaamse overheidssdienst verliest het Havenbedrijf een stuk van haar bevoegdheid.
- Art 4, 4° stelt dat het decreet niet van toepassing is indien het transport binnen een afgesloten gebied gebeurt. Deze notie is in het Voorontwerp van Decreet echter nergens precies gedefinieerd. Er kan dan ook niet worden nagegaan wat precies met een afgesloten gebied wordt bedoeld en of dit gelijk kan geschakeld worden met een duidelijk afgebakend gebied zoals het havengebied. Indien havens als af-gesloten gebieden worden aanzien, is het Voorontwerp van decreet niet van toe-passing en blijft de verantwoordelijkheid van de havenkapiteinsdiensten overeind, zeker wat betreft de haveninterne transporten met binnenschepen.

¹ De aanduidingen in *blauw cursief* duiden op tekstdelen die van belang zijn bij het lezen van de bemer-kingen en/of de taken die volgens de Vlaamse Havencommissie tot de bevoegdheden van de haven- kapiteinsdiensten behoren.

2.2. Artikel 7

Art. 7. “De bevoegde autoriteit, zijnde *de diensten van het Vlaamse Gewest die de Vlaamse Regering heeft belast met de uitvoering en handhaving van de bepalingen van dit decreet*, kan als de veiligheid niet in het gevaar komt en in uitzonderlijke gevallen, individuele toestemming verlenen voor het vervoer van gevaarlijke goederen op een bepaald traject over de binnenwateren dat krachtens dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan verboden is of erin toestemmen dat het vervoer onder andere voorwaarden plaatsvindt dan de voorwaarden, vermeld in dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, op voorwaarde dat het vervoer duidelijk is gespecificeerd, van tijdelijke aard is en dat de gepaste maatregelen worden genomen om een vergelijkbaar veiligheidsniveau te bereiken.”

Bemerkingen Vlaamse Havencommissie

Artikel 7 stipuleert dat het verlenen van afwijkingen gebeurt door de diensten van het Vlaamse Gewest aangeduid door de Vlaamse Regering. Toepassing van dit artikel in de havens zou impliceren dat deze bevoegdheid (met name het verlenen van afwijkingen onder een bepaalde vorm) aan de havenkapiteinsdiensten moet kunnen worden gedelegeerd, gezien hun specifieke bevoegdheden binnen de havengebieden. In dergelijk geval zouden de havenkapiteins dan bijv. ad hoc toelatingen kunnen geven voor interne haventransporten per binnenschip. Dit zou in een aantal gevallen problemen op terminals kunnen oplossen.

2.3. Artikel 8

Art. 8. “De Vlaamse Regering legt nadere regels vast voor het vervoer van gevaarlijke stoffen over de binnenwateren inzake de toegang tot de infrastructuur, de uitrusting en Infrastructuur aan de wal, *het ontgassen van schepen, het laden, het lossen, de behandelingen de tijdelijk opslag van de lading en de scheepsmeldingen*.”

Bemerkingen Vlaamse Havencommissie

Opnieuw kan hier uitgegaan worden dat deze activiteiten bevoegdheden zijn die onder het bevoegdhedenpallet van de havenkapiteinsdiensten vallen.

2.4. Artikel 10 en 11

“Art. 10. Onverminderd de bevoegdheden van de agenten en de officieren van gerechtelijke politie zijn *de personen die daarvoor aangewezen zijn door de Vlaamse Regering belast met het toezicht op de naleving van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan*. Ze zijn ervoor bevoegd om inbreuken op dit decreet en op de uitvoeringsbesluiten ervan vast te stellen bij proces-verbaal met bewijswaarde tot bewijs van het tegendeel. Een afschrift van het proces-verbaal wordt naar de overtreders gestuurd binnen een maand na de vaststelling van de inbreuk.

Ze kunnen in het kader van de Uitoefening van hun opdracht:

1° lokalen, terreinen en vervoermiddelen betreden;

2° inlichtingen en kopieën vorderen door personen te ondervragen en het inzage krijgen in documenten en andere informatiedragers;

3° zich laten vergezellen door personen die daarvoor door hen zijn aangewezen op grond van hun deskundigheid,

4° de bijstand van de politie vorderen.

Men is verplicht aan de personen die belast zijn met het toezicht, binnen de door hen gestelde redelijke termijn alle medewerking te verlenen die ze redelijkerwijs kunnen vorderen bij de uitoefening van hun bevoegdheden.”

Art. 11. Na de vaststelling van een inbreuk op dit decreet of de uitvoeringsbepalingen ervan kunnen *de personen die belast zijn met het toezicht. vermeld in artikel 10:*

1° een vaartuig of ander tuig de toegang tot of het verblijf in de haven verbieden;

2° een vaartuig of ander tuig ophouden en naar een nabijgelegen plaats brengen of laten brengen;

3° een vaartuig of ander tuig verbieden af te varen ,

4° een vaartuig, ander tuig of gevaarlijke goederen ambtshalve verwijderen;

5° laad- en losverrichtingen laten stilleggen.””

Bemerkingen Vlaamse Havencommissie op art. 8, 10 en 11

- De personen die door de Vlaamse Regering worden aangeduid om de bevoegdheden bepaald in art. 10 en 11 uit te oefenen, zullen een zeer belangrijke rol spelen met betrekking tot de binnenvaart. Ze zijn onder meer verantwoordelijk voor het verbieden van de toegang tot de haven, het doen naleven van regels

m.b.t.ontgassen, scheepsmeldingen Het lijkt alsof de te nemen maatregelen die in Artikel 11 opgesomd worden, zijn overgeschreven uit de Politieverordening.

- De Vlaamse Havencommissie acht het van wezenlijk belang dat in de havens de havenkapiteinsdiensten hierin een belangrijke rol blijven spelen en deze verantwoordelijkheid ten volle opnemen.
- Er kan gesteld worden dat de term “Onverminderd de bevoegdheden van de agenten en de officieren van gerechtelijke politie” in artikel 10, ook betrekking heeft op de havenkapiteins (voor de verantwoordelijkheid binnen de afgebakende grens van het havengebied) maar deze verduidelijking wordt niet expliciet gedaan.
- Ook bij de opstelling van de uitvoeringsbesluiten waarin wordt bepaald welke bevoegdheden door de Vlaamse Regering aan een Vlaamse overheidsdienst worden gegeven, moeten de havenkapiteins ook vermeld worden en dient de verantwoordelijkheid van deze diensten binnen de havens expliciet worden erkend.
- Een duidelijke vermelding van de bevoegdheden en opdrachten van de havenkapiteinsdiensten in de uitvoeringsbesluiten, lijkt dan ook van groot belang (zeker met betrekking tot de toepassing van artikel 8, 10 en 11 in het havengebied).

3. Conclusie en advies

Het decreet op zich is in zeer algemene termen opgesteld. Er staan een aantal onduidelijkheden in, met name over het toepassingsgebied en de definiëring van een “afgesloten gebied”.

Het decreet vormt ook de basis voor een aantal uitvoeringsbesluiten waarbij bevoegdheden en opdrachten zullen worden toegewezen aan de verschillende betrokken overheden. Voor de havenbedrijven is het van groot belang dat de bevoegdheden en opdrachten van de havens en de havenkapiteins duidelijk in de uitvoeringsbesluiten worden bevestigd, beschreven en onomstotelijk vastgelegd. Het niet opnemen van deze verantwoordelijken zou grote gevolgen hebben voor de toepassing van bijvoorbeeld het ADN in de haven: zo zouden beslissingen met betrekking tot het verlenen van toegang tot de haven van binnenschepen, stilleggen van laad- en losoperaties, scheepsmeldingen, niet meer tot de bevoegdheid van de havenkapiteinsdienst kunnen behoren. (zie art. 7, 8, 10 en 11 van ontwerpdecreet) en zouden deze op een hoger niveau worden genomen. Dit is voor de Vlaamse Havencommissie niet aanvaardbaar.

Gelet op de operationele realiteit en de consistentie in regelgeving verdient het ten stelligste aanbeveling om de zeehavens als een afgesloten gebied te beschouwen met volledige bevoegdheid van de havenkapiteinsdiensten voor zowel zeevaart alsook binnenvaart, gebaseerd op de bepalingen in de havencodex.

Een toewijzing van de bevoegdheden aan verschillende overheden (i.e. zeevaart onder de bevoegdheid van de havenkapiteinsdiensten en binnenvaart onder de bevoegdheid van de diensten van het Vlaamse Gewest) en het toepassen van verschillende reglementering in de haven zou immers enkel maar tot complexe en verwarrende situaties leiden die niet beantwoorden aan de realiteit. Zo kunnen er bijvoorbeeld vragen gesteld worden wie er bevoegd zou zijn en welke regelgeving gehanteerd dient te worden bij rechtstreekse overslag tussen zeeschip en binnenschip. Tevens kunnen er vragen gesteld worden bij de reglementering t.a.v. terminals, onder meer in het geval van aanvoer van gevaarlijke goederen op kaai via de binnenvaart voor laden aan boord van een zeeschip (of omgekeerd: lossen van zeeschip op kaai voor afvoer via de binnenvaart).

Een segmentatie van de bevoegdheden kan daarenboven ook leiden tot gevaarlijke situaties in het geval van calamiteiten / incidenten indien er verschillende betrokken overheden zijn.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 50.585/3
VAN 6 DECEMBER 2011

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 17 november 2011 door de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet ‘betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over de binnenwateren’ heeft het volgende advies gegeven:

50.585/3

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*
* *

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe richtlijn 2008/68/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 september 2008 betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over land en richtlijn 2010/61/EU van de Commissie van 2 september 2010 tot eerste aanpassing van de bijlagen bij Richtlijn 2010/68/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 september 2008 betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over land aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang, gedeeltelijk om te zetten wat betreft het Vlaamse Gewest.

Het ontwerp is opgevat als een kaderdecreet waarbij aan de Vlaamse Regering zeer ruime delegaties worden gegeven om de regels betreffende het vervoer van gevaarlijke stoffen over de binnenwateren vast te stellen.

BEVOEGDHEID VAN HET VLAAMSE GEWEST

3. De aangelegenheden die in richtlijn 2008/68/EG worden geregeld, vallen deels onder de bevoegdheid van de gewesten, deels onder de bevoegdheid van de federale overheid. Waar de gewesten bevoegd zijn voor de “waterwegen en hun aanhorigheden” (artikel 6, § 1, X, eerste lid, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen) en voor “de havens en hun aanhorigheden” (artikel 6, § 1, X, eerste lid, 3°, van die wet), dient ook rekening te worden gehouden met de federale bevoegdheid inzake de “regels van de algemene politie en de reglementering op het verkeer en vervoer, alsook van de technische voorschriften inzake verkeers- en vervoermiddelen” (artikel 6, § 4, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980).

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat wordt onder “rechtsgrond” de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

50.585/3

De delegaties van reglementaire of individuele bevoegdheid die het ontwerp bevat, dienen derhalve in het licht van de in herinnering gebrachte bevoegdheidsverdeling tussen de gewesten en de federale overheid te worden uitgeoefend.²

Dat de stellers van het ontwerp zich bewust zijn van de geschetste bevoegdheidsverdeling blijkt uit artikel 2 van het ontwerp, waarin wordt bepaald dat de omzetting van de richtlijnen 2008/68/EG en 2010/61/EU gebeurt “met behoud van de toepassing van de wet van 5 juni 1972 op de veiligheid van de vaartuigen en het koninklijk besluit van 31 juli 2009 betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over de binnenwateren”. Ook de gemachtigde verklaarde dat enkel aspecten worden beoogd die een onmiddellijke band hebben met het beheer van de waterweginfrastructuur en de aanhorigheden ervan.

Gelet op de zeer algemene bewoordingen waarin het ontwerp is gesteld en zijn karakter van kaderregeling, zal het pas bij het nemen van de uitvoeringsbesluiten duidelijk zijn of het Vlaamse Gewest binnen de grenzen van zijn bevoegdheid blijft.

ALGEMENE OPMERKINGEN

4. Zoals reeds is opgemerkt, heeft de ontworpen regeling het karakter van een kaderregeling. Alhoewel dat procedé niet op bezwaren stuit, zijn de bepalingen van het ontwerp in dermate algemene termen gesteld dat het in bepaalde gevallen moeilijk is om de juiste draagwijdte ervan te achterhalen. Er dient duidelijker te worden bepaald op welke domeinen de Vlaamse Regering kan optreden, en daarbij te worden gepreciseerd dat de Regering in het raam van de haar toegekende bevoegdheden verbodsbepalingen kan uitvaardigen.

Een betere aflijning van de bevoegdheden van de Vlaamse Regering is des te noodzakelijker nu de inbreuken op de artikelen 5, 6 en 7 van het aan te nemen decreet en de besluiten die genomen worden ter uitvoering ervan, worden bestraft met de in artikel 9, eerste lid, van het ontwerp vermelde straffen. In dat verband dient te worden herinnerd aan de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof over de toelaatbaarheid, in het licht van het legaliteitsbeginsel in strafzaken (artikelen 12, tweede lid, en 14 van de Grondwet), van de strafbaarstelling bij wet of decreet van bepalingen die in een uitvoeringsbesluit zijn opgenomen. In die rechtspraak oordeelde het Hof dat het legaliteitsbeginsel in strafzaken niet zo ver gaat dat het de wetgever ertoe verplicht elk aspect van de strafbaarstelling zelf te regelen; wanneer de wetgever de niet-naleving van een bepaling van een uitvoeringsbesluit strafbaar stelt, vereist het

² De gewestelijke en de federale regelingen zullen overigens cumulatief dienen te worden toegepast: zo dient in bepaalde gevallen een dubbele ontheffing van het verbod tot vervoer van gevaarlijke goederen te worden verleend.

50.585/3

legaliteitsbeginsel in strafzaken dat de machtiging aan de uitvoerende macht voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen voorafgaandelijk door de wetgever zijn vastgelegd³.

Het ontwerp beantwoordt op dat vlak niet aan de door het Grondwettelijk Hof gestelde vereisten.

5. Onverminderd opmerking 4, dient erop te worden gewezen dat de in artikel 9, eerste lid, van het ontwerp opgenomen strafbaarstelling betrekking lijkt te hebben op onderling zeer verschillende gedragingen, zodat de vraag kan rijzen of ze verenigbaar is met het gelijkheidsbeginsel, met het beginsel van de evenredigheid van de straffen, dat inhoudt dat de zwaarte van de opgelegde straf in verhouding dient te staan met de ernst van de strafbaar gestelde feiten, en met het mede uit het legaliteitsbeginsel in strafzaken voortvloeiende vereiste van de voorzienbaarheid van de straffen. De omstandigheid dat de rechter kan kiezen binnen de vork van de minimum- en maximumstraffen maakt het hem weliswaar mogelijk om in zekere mate een aangepaste straf op te leggen, maar die mogelijkheid neemt de bezwaren toch niet helemaal weg.

De stellers van het ontwerp worden uitgenodigd om de ontworpen regeling ook op dit punt aan een nieuw onderzoek te onderwerpen.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikelen 5 en 6

6. De artikelen 5 en 6 van het ontwerp luiden:

“Art. 5. Met behoud van toepassing van artikel 7 worden gevaarlijke goederen niet vervoerd over de binnenwateren als dat verboden is door dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Art. 6. Het vervoer van gevaarlijke goederen over de binnenwateren tussen het Vlaamse Gewest en derde landen, zijnde staten die geen lid zijn van de Europees Economische Ruimte, wordt toegestaan als voldaan wordt aan dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, tenzij het anders is vermeld.”

³ Grondwettelijk Hof, nr. 114/98, 18 november 1998, B.2 tot B.5; Grondwettelijk Hof, nr. 137/2005, 19 juli 2005, B.4 en B.7; Grondwettelijk Hof, nr. 37/2010, 22 april 2010, B.4, B.5 en B.9.

50.585/3

Die artikelen zijn inhoudsloos en verwarringstichtend doordat erin louter wordt verwezen naar bepalingen van het ontworpen decreet en van de uitvoeringsbesluiten ervan. Het ontworpen decreet bevat overigens geen verbodsbepalingen of voorwaarden waaraan dient te zijn voldaan om gevaarlijke goederen over de binnenwateren te mogen vervoeren, zoals die artikelen laten uitschijnen, maar enkel een delegatie aan de Vlaamse Regering op dit vlak en een toekenning van een individuele bevoegdheid aan de bevoegde autoriteit tot het verlenen van afwijkingen op verboden of voorwaarden.

De artikelen 5 en 6 van het ontwerp dienen derhalve te worden vervangen door een nadere uitwerking, binnen de grenzen van de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest, van de regeling van het vervoer van gevaarlijke goederen over de binnenwateren.

Artikel 9

7. In het verlengde van hetgeen *sub* 6 is opgemerkt, heeft het weinig zin om de overtreding van de artikelen 5 en 6 van het aan te nemen decreet strafbaar te stellen. In die artikelen wordt immers verwezen naar andere bepalingen van het decreet en de uitvoeringsbepalingen ervan. Het is de overtreding van die bepalingen en hun uitvoeringsbesluiten, en dan nog maar enkel in de mate dat erin materiële voorschriften zijn vastgesteld, die moet worden bestraft.

8. Artikel 7 van het ontwerp bevat een delegatie van individuele bevoegdheid aan de erin vermelde “bevoegde autoriteit”. Het is bijgevolg zinledig om in artikel 9 van het ontwerp de overtreding van dit artikel te bestraffen. De bedoeling is allicht de overtreding van de voorwaarden waaraan de erin vermelde toelating is gekoppeld te bestraffen. Zulks dient dan wel uitdrukkelijk te worden bepaald.

9. Artikel 9, tweede lid, van het ontwerp bepaalt dat de bepalingen van het eerste boek (lees: Boek I) van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, ervan toepasselijk zijn op de in het eerste lid bedoelde misdrijven.

Deze bepaling is overbodig en dient derhalve te worden weggelaten. Op grond van artikel 11, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 is Boek I van het Strafwetboek immers van toepassing op de strafbaarstelling en de straffen die door de gemeenschappen en de gewesten bij decreet worden bepaald, en dit met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85 ervan.

50.585/3

Alleen indien de decreetgever voor bijzondere inbreuken van de bepalingen van Boek I van het Strafwetboek wenst af te wijken, dient hij dit uitdrukkelijk te bepalen.

Artikel 10

10. Artikel 10, tweede lid, van het ontwerp bepaalt dat de personen vermeld in artikel 10, eerste lid, bevoegd zijn om de inbreuken op het te nemen decreet en op de uitvoeringsbesluiten ervan vast te stellen bij proces-verbaal met bewijswaarde tot bewijs van het tegendeel.

Het Grondwettelijk Hof heeft erop gewezen dat zulk een regel een uitzondering vormt op de algemene regel dat een proces-verbaal geldt als een loutere inlichting, en derhalve ook op de regel van de vrije bewijslevering in strafzaken, op grond waarvan de rechter, naar eigen overtuiging, de bewijswaarde beoordeelt van een bepaald element, zodat het verschil in behandeling dat eruit voortvloeit op een redelijke verantwoording dient te berusten en het de rechten van de beklaagde niet op een onevenredige wijze mag beperken.⁴

11. Luidens artikel 10, derde lid, 1°, van het ontwerp kunnen de personen belast met het toezicht onder meer “lokalen” betreden. Gelet op het voorwerp van het toezicht heeft dat betreden van lokalen wellicht geen betrekking op klassieke woningen; er dient evenwel te worden opgemerkt dat uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens blijkt dat het begrip “woning” in de zin van artikel 8 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden ruim moet worden opgevat en dat het onder bepaalde omstandigheden mede kan slaan op beroeps- en bedrijfslokalen⁵, zelfs wanneer het gaat om rechtspersonen⁶.

⁴ Zie bijvoorbeeld Grondwettelijk Hof, nr. 40/2000, 6 april 2000, B.14; Grondwettelijk Hof, nr. 16/2001, 14 februari 2001, B.12.1.

⁵ Zie, o.m., EHRM, 16 december 1992, Niemietz t/ Duitsland, *Publ. Cour*, reeks A, vol. 251-B; EHRM, 25 februari 1993, Funke, Crémieux en Miaillhe t/ Frankrijk, *Publ. Cour*, reeks A, vol. 256-A, -B en -C; EHRM, 9 december 2004, Van Rossem t/ België, nr. 41.872/98; EHRM, 28 april 2005, Buck t/ Duitsland, *CEDH*, 2005-IV, § 32. Zie ook D. YERNAULT, “Les pouvoirs d’investigation de l’administration face à la délinquance économique: les locaux professionnels et l’article 8 de la Convention européenne”, *Rev. Trim. Dr. H.*, 1994, 117-135.

⁶ EHRM, 16 april 2002, Société Colas Est e.a. t/ Frankrijk, nr. 37.971/97, *CEDH*, 2002-III; EHRM, 11 oktober 2005, Kent Pharmaceuticals Limited e.a. t/ Verenigd Koninkrijk, nr. 9.355/03; EHRM, 21 december 2010, Société Canal Plus e.a. t/ Frankrijk, nr. 29.408/08, § 52.

50.585/3

Bovendien heeft het Grondwettelijk Hof erop gewezen dat “het optreden van de onderzoeksrechter, onpartijdig en onafhankelijk magistraat, een essentiële waarborg (lijkt) te zijn voor de inachtneming van de voorwaarden waaraan een aantasting van de onschendbaarheid van de woning is onderworpen, die is gewaarborgd bij artikel 15 van de Grondwet en artikel 8.1 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens”. Uit deze vaststelling leidt het Hof af dat afwijkingen op deze waarborg slechts uitzonderlijk kunnen zijn en dienen te worden verantwoord door redenen eigen aan de misdrijven waarop zij betrekking hebben.⁷

Uit wat voorafgaat volgt dat de stellers van de ontworpen bepaling er goed aan doen te overwegen om te voorzien in bijzondere waarborgen met betrekking tot het betreden van plaatsen die, zelfs al zijn zij geen “woning” in de klassieke zin, toch de waarborgen bedoeld in de voornoemde verdragsbepaling genieten.

⁷ Grondwettelijk Hof, nr. 140/98, 16 december 1998, B.1.

50.585/3

De kamer was samengesteld uit

de Heren	P. LEMMENS,	kamervoorzitter,
	J. SMETS,	
	B. SEUTIN,	staatsraden,
	J. VELAERS,	assessor van de afdeling Wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevrouw A. SOMERS, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

A.-M. GOOSSENS

P. LEMMENS

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Dit decreet voorziet in de gedeeltelijke omzetting, met betrekking tot het vervoer van gevaarlijke goederen over de binnenwateren, van richtlijn 2008/68/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 september 2008 betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over land en de gedeeltelijke omzetting met betrekking tot het vervoer van gevaarlijke goederen over de binnenwateren van richtlijn 2010/61/EG van de Commissie van 2 september 2010 tot eerste aanpassing van de bijlagen bij richtlijn 2008/68/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over land aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang, met behoud van de toepassing van de wet van 5 juni 1972 op de veiligheid van de vaartuigen en het koninklijk besluit van 31 juli 2009 betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over de binnenwateren.

Art. 3. In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° binnenwateren: de openbare binnenwateren in het Vlaamse Gewest die voor de scheepvaart bestemd of gebruikt worden en die zich bevinden aan de landzijde van de basislijn;
- 2° vaartuig: elk binnenschip of zeeschip.

Art. 4. Dit decreet is van toepassing op het vervoer van gevaarlijke goederen over de binnenwateren, met inbegrip van de activiteiten met betrekking tot laden en lossen, de overbrenging van of naar een ander vervoermiddel en het noodzakelijke oponthoud tijdens het vervoer.

Dit decreet is niet van toepassing op het vervoer van gevaarlijke goederen:

- 1° door voertuigen, wagens, of vaartuigen die eigendom zijn van of onder de verantwoordelijkheid vallen van de strijdkrachten;
- 2° door zeeschepen over de maritieme waterwegen die deel uitmaken van de binnenwateren;
- 3° door veerboten die uitsluitend een binnenwater of haven oversteken;
- 4° dat volledig binnen de begrenzing van een afgesloten gebied plaatsvindt.

Art. 5. De Vlaamse Regering legt nadere regels vast voor het vervoer van gevaarlijke goederen over de binnenwateren inzake de toegang tot de infrastructuur, de uitrusting en infrastructuur aan de wal, het ontgassen van schepen, het laden, het lossen, de behandeling en de tijdelijk opslag van de lading en de scheepsmeldingen.

Art. 6. De bevoegde autoriteit kan, als de veiligheid niet in het gevaar komt en in uitzonderlijke gevallen, individuele toestemming verlenen voor het vervoer van gevaarlijke goederen op een bepaald traject over de binnenwateren dat krachtens dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan verboden is of erin toestemmen dat het vervoer onder andere voorwaarden plaatsvindt dan de voorwaarden bepaald door de Vlaamse Regering, op voorwaarde dat het vervoer duidelijk is gespecificeerd, van tijdelijke aard is en dat de gepaste maatregelen worden genomen om een vergelijkbaar veiligheidsniveau te bereiken.

Onder bevoegde autoriteit, vermeld in het eerste lid, wordt verstaan de diensten van het Vlaamse Gewest die de Vlaamse Regering belast met de uitvoering van de bepalingen van dit decreet.

Art. 7. De inbreuken op de in uitvoering van dit decreet genomen besluiten en de overtreding van de voorwaarden die verbonden zijn aan de individuele toestemming bepaald in artikel 6, worden, onverminderd een eventuele schadevergoeding, bestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met een geldboete van 50 tot 500 euro of met een van die straffen.

Art. 8. Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van de gerechtelijke politie, houden de ambtenaren die de Vlaamse Regering aanwijst toezicht op de naleving van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten.

Ze zijn ervoor bevoegd om inbreuken op dit decreet en op de uitvoeringsbesluiten ervan vast te stellen bij proces-verbaal met bewijswaarde tot bewijs van het tegendeel. Een afschrift van het proces-verbaal wordt naar de overtreders gestuurd binnen een maand na de vaststelling van de inbreuk.

Ze kunnen in het kader van de uitoefening van hun opdracht:

- 1° lokalen, terreinen en vervoermiddelen betreden;
- 2° inlichtingen en kopieën vorderen door personen te ondervragen en inzage krijgen in documenten en andere informatiedragers;
- 3° zich laten vergezellen door personen die daarvoor door hen zijn aangewezen op grond van hun deskundigheid;
- 4° de bijstand van de politie vorderen.

Men is verplicht aan de personen die belast zijn met het toezicht, binnen de door hen gestelde redelijke termijn, alle medewerking te verlenen die ze redelijkerwijs kunnen vorderen bij de uitoefening van hun bevoegdheden.

Art. 9. Na de vaststelling van een inbreuk op dit decreet of de uitvoeringsbepalingen ervan kunnen de personen die belast zijn met het toezicht, vermeld in artikel 8:

- 1° een vaartuig of ander tuig de toegang tot of het verblijf in de haven verbieden;
- 2° een vaartuig of ander tuig ophouden en naar een nabijgelegen plaats brengen of laten brengen;
- 3° een vaartuig of ander tuig verbieden af te varen;
- 4° een vaartuig, ander tuig of gevaarlijke goederen ambtshalve verwijderen;
- 5° laad- en losverrichtingen laten stilleggen.

Brussel, 4 mei 2012.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken,

Hilde CREVITS